

Helena Juntunen straalt als Sibelius' machtige ijskoningin

Klassiek Radio Filharmonisch Orkest o.l.v. Leif Segerstam: Sibelius. Geh. 19/9 Concertgebouw Amsterdam. Radio 4: 22/9 20u.

●●●●○

Door FLORIS DON

De storm die tovenaar Prospero ontketent bij het begin van *The Tempest* van Shakespeare is dankbaar muzikaal materiaal. Zelden zal die echter met zo'n massieve kracht zijn opgeroepen als door Jean Sibelius in zijn toneelmuziek uit 1925. Ellenlange blazerslijnen worden in de ouverture door een vrij trage, maar continue beweging van strijkers op gang gehouden, terwijl het koper loeit en het slagwerk vervaarlijk rommelt.

Zo opende dit weekeinde de Zaterdagmatinee die aan de Finse componist was gewijd. Met landgenoot en dirigent Leif Segerstam werd een bevlogen en compromisseloos pleitbezorger gevonden; de zelden gehoorde toneelmuziek kreeg een integrale uitvoering van ruim vijf kwartier. Na de geweldadige opening volgde een sprookjesachtige dialoog voor harp en harmonium, met bezwevende klanken bijgekleurd door het Groot Omroepkoor. Lichtvoetigheid wordt ondermijnd door duisterder onderstromen, waar de donkere mezzosopraan Hanne Fischer in de rol van Ariel organisch aansluiting bij vond.

Een vanzelfsprekender inspira-

tiebron voor Sibelius' naaldwoudmuziek is het Finse epos *Kalevala*, gebaseerd op oude volksverhalen en gesitueerd in de uitgestrekte natuur. In het symfonische gedicht over Pohjola's dochter verklankte Sibelius de lotgevallen van sjamaan Väinämöinen op vergelijkbare wijze als die van Prospero: met broeierige massa's en eenzame orkestsolo's. Ondanks het prachtig spelende Radio Filharmonisch dreigde Sibelius-moeheid. Maar de Finse sopraan Helena Juntunen bracht de middag tot een climax in *Luonnotar*: zij straalde in de hoogste registers als een almachtige ijskoningin en maakte van dit verhaal een onweerstaanbaar dramatische vertelling.